

Bardejov 30.3.2012

Milý Marek Hamšík,

na úvod by som Ti rád ozrejmil, prečo ti píšem. Patríš k mojim obľúbeným športovcom a tak by som ti pri príležitosti nadchádzajúcich Olympijských hier v Londýne priblížil, čo pre mňa znamená nielen olympiáda, ale aj samotný šport.

Dlho som rozmýšľal nad tým, čo robí z Olympijských hier tak významné podujatie. Hoci som nikdy nemal rád šport, zábery atlétov, futbalistov, plavcov a iných športovcov v televízii ma podvedome vždy veľmi fascinovali. Keď som pred 4 rokmi sledoval olympiádu v Pekingu, najskôr ma ohromil veľkolepý otvárací ceremoniál. Neskôr, keď už športovci súťažili v jednotlivých disciplínach, rozmýšľal som, čo asi prežívajú. Už len tým, že sa na olympiádu dostali, sa im určite splnil veľký športový sen. Nepochybne za to môže tradícia, ktorú toto podujatie má, a s ňou spojený historický význam. Ale nemyslím si, že každý zo zúčastnených športovcov sa držal populárneho hesla „Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa“. Predsa keď sú už tam, majú jediný cieľ: zvíťaziť. A odniesť si domov vysnívanú medailu, ktorá svedčí o tom, že čosi dokázali. Je zaujímavé pozorovať týchto športovcov vo chvíli, keď stoja na stupienku víťazov, dostávajúc odmeny v podobe medailí. Čo v tej chvíli asi prežívajú? Z výrazov ich tváří nie je ťažké to uhádnuť.

Tak sa teda opäť dostávam k otázke, ktorú som položil už v úvode: Čo robí z Olympijských hier tak výnimočné, prestížne a významné športové podujatie?

Myslím si, že sú to práve emócie. Nezáleží na tom, či sú to emócie, ktoré prežívajú športovci, usilujúci sa podať čo najlepší výkon, zvíťaziť a tak získať vytúženú medailu. Alebo či sú to emócie divákov, ktorí povzbudzujú a motivujú svoj národný tím. Alebo sú to

pocity, ktoré prežívajú tréneri, komentátori, manažéri tímov či organizátori... Hoci si to mnohí neuvedomujeme, je to vidieť na tvárach športovcov, v každom televíznom prenose, videu alebo fotografii zaznamenávajúcej ohromnú snahu vydať zo seba všetko a následne si vychutnávať radosť zo zaslúženého a poctivo vydretého víťazstva. Práve emócie alebo pocity sú pre mňa základným stavebným kameňom atmosféry Olympijských hier, a zároveň tým, vďaka čomu sa olympiáda považuje za najväčší športový sviatok v histórii ľudstva.

Som presvedčený, že ty ako futbalista a reprezentant prežívaš čosi podobné. Že si ochotný urobiť všetko a pre víťazstvo svojho tímu vydať zo seba to najlepšie. Pevne verím, že sa raz aj našej futbalovej reprezentácii podarí dostať na olympiádu a bude mať možnosť okúsiť jej atmosféru, ktorá je určite neopísateľným a nezabudnuteľným zážitkom.

Nech sa Ti aj naďalej darí

Michal Jaščur